

Sosyal bir varlık olan insan yaşadıklarından ve çevresinden etkilenir. Bu etkileşim olumlu ise insana ve topluma yarar, olumsuz ise de zarar verir. Öncelikle hepimiz, karşımızdakini öteki olmaktan çıkartıp, içimizden biri olarak benimseyerek, değişmeye ve ikiyüzlülüğe mecbur kılmadan kabullenmeliyiz. Birey ya da siyasi düşünce olarak birbirimizi rakip değil, dost olarak görmeliyiz. Bu düşünceden doğan güç birliği ile de birçok şeyi başaracağımıza inanmalıyız. “Bir elin nesi var, iki elin sesi var” ve “Birlikten kuvvet doğar” ifadeleri, Cumhuriyetin kuruluşunda toplumsal karşılığını bulmuşken artık neden olmuyor? Vatanın birliği ve ülkemizin geleceği için bu birlikteliği güçlendirmeliyiz. Birlik için bir düşünce yapısı yetmeyeceğinden, hepimiz ülkemizin çıkarları için ortak değerlerde çaba göstermek zorundayız. Ayrıca bu değerler, insan olma vasıflarının yanı sıra üzerinde yaşadığımız topraklara ve gelecek nesillere de borcumuzdur.

Özellikle hoşgörülü, affedici, sevgi ve saygı kurallarını bilen, ucuz yalanlar peşinde koşup kişi ve yetkili organ eleştirisi yapmayan, iftira atarak kara çalmayan, insani değerleri yaşam felsefesi edinmiş yöneticilere ve kişilere ihtiyacımız vardır.

Kendi beceriksizliklerinizi örtmek ve oya tahvil etmek için, eleştirilerinizi kamuoyu önünde devletin kurucu unsurlarına değil, beceriksiz ve liyakatsiz yol arkadaşlarınıza yapmak durumundasınız.

Ulu orta “biz gücümüzü millettten alıyoruz” ifadesinin arkasına sığınarak yapılan açıklamaların artık millete zarar vermesinin yanısıra, muhalefettekileri aşağılamak kimseyi büyütmeyeceği gibi kutuplaşmalara da neden olmaktadır. Bu konuda yönetim kademesinin başından başlayarak yetkili organlar, basın, kitle örgütleri ve herkes büyük bir hassasiyet göstermelidir.

Siyasal dayanışma ve açık sözlü olmadan, birlik beraberlik sağlanmadan atılan adımlar en başta başarılıymış gibi görünse de sonucu hüsrana ve hayal kırıklığıdır. Bunlar, tek bir kişi tarafından tesis edilemez ve herkesin birlikte gayret göstermesi gerekir. Rüşvetçi Reza’yı hayırsever ilan edenler, kahraman İsmet İnönü’yü vatansever olarak anmalıdır. Anılmasa da **“Altın çamura düşse de yine altındır”**

ama yönetenler, açık fikirlilikle beraber sevgiyi ve gerçeği de anlatmak durumundadır.

İktidarın, her alanda beceriksizlikten kaynaklanan başarısızlıklarını ve yapması zorunlu olan hizmetlerini bir lütuf gibi gösterme gayretlerini vatandaşa artık anlamaya başlamıştır.

Başta adalet ve hukuksuzluklar, ekonomik göstergeler, can çekişen tarım ve hayvancılık, hayat pahalılığı, özelleştirme adı altında peşkeş çekilen fabrikalar, amacından uzaklaştırılan ve hızla özelleşen eğitim ve sağlık, yolsuzluklar, savurganlık vb. olumsuzluklar halkı canından bezdirmiştir.

Ülkemiz, her şeye rant gözlükleriyle bakan bu zihniyetten kurtulmak zorundadır. Farklı durumda ise Nazım’ın dediği gibi

“Kabahatin çoğu senin kardeşim.”

Dizelerinin hepimiz için yazıya döküldüğünü kabullenmek zorundayız.

Birlik ve beraberliğin getirdiği güç ve sevgiyi yaşamak istiyorsan, önce karşındakini sen kucaklayacaksın. Belki o zaman milli ve yerli olmaya başlayabilirsin...